

आगममुक्त्वा समयभेदमाह पुत्रेति यांगभवेतीकन्यादृणीतनत्रसपुत्रोवोदुरेवक्षेत्रजो नतु ससेकुरात्मजः ॥१६॥ अन्यत्रेति च ल अन्तर्यकः परक्षेत्रे जातः पुत्रोऽमुकसहजो अमुकसहजोयमिति तदीयलेन लक्ष्यते हंतुं गृह्णितं दृष्टानं प्रत्यक्षमेवोपगतो ज्ञातः दृश्यते चापि सारूप्यमिति स्मृतैः एवं चाध्युदो वोदुः पुत्रकाम्याभावेरेतः परेरेव भवतीत्युक्तं ॥१७॥ १८॥ अक्रक्षेत्रयोरन्यतरदपियत्र पुत्रत्वे प्रमाणेन लक्ष्यं भवति सकृतकः पुत्रः कीदृश इत्यर्थः ॥१९॥ २०॥ तस्य पोषयितुः पुत्रः स तद्वर्णः पोषयितुं वर्णः ॥२१॥ कथं केन प्रकारेण कस्य वायमिति ज्ञातव्यं कथं वास्य संस्कारः प्रयोक्तव्य इति प्रश्नः ॥२२॥ सत्त्वा

पुत्रका मोहि पुत्रार्थे यां दृणीते विज्ञापते ॥ क्षेत्रजं तु प्रमाणं स्यान्न वै तन्मात्मजं स्फुतः ॥१६॥ अन्यत्र क्षेत्रजः पुत्रो लक्ष्यते भर्तव्यं ॥ न ह्यात्मा वाक्यते हं तु दृष्टो तोपगतो ह्यसौ ॥१७॥ क्वचिच्च कृतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ न तत्रैरेतः क्षेत्रवायत्र लक्ष्येत भारत ॥१८॥ युधिष्ठिर उवाच कीदृशः कृतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ अक्रक्षेत्रं प्रमाणं वायत्र लक्ष्यं न भारत ॥१९॥ भीष्म उवाच मातापितृभ्यां सत्यं कृतः पथियस्त्वं प्रकल्पयेत् ॥ न चास्य मातापितरौ ज्ञायेतां सहि कृत्रिमः ॥२०॥ अस्वामिकस्य स्वामित्वं यस्मिन् संप्रति लक्ष्यते ॥ यो वर्णः पोषयेत्तं च तद्वर्णस्तस्य जायते ॥२१॥ युधिष्ठिर उवाच कथमस्य प्रयोक्तव्यः संस्कारः कस्य वाक्यं ॥ देशकन्या कथं चेतितन्मे ब्रूहि पितामह ॥२२॥ भीष्म उवाच आत्मवत्तस्य कुर्वीत संस्कारं स्वाभिवक्षथा ॥ त्यक्तो मातापितृभ्यां सवर्णं प्रतिपद्यते ॥२३॥ तद्गोत्रं बंधुजंतस्य कुयो संस्कारमच्युत ॥ अथ देया तु कन्या स्यात्तद्वर्णस्य युधिष्ठिर ॥२४॥ संस्कर्तुं वर्णो गोत्रं च मातृवर्णं विनिश्चये ॥ कानीनाध्युदजौ वापि विज्ञेयो पुत्रकिल्बिषो ॥२५॥ तावपि स्याद्विवस्कर्तौ संस्कार्यो विनिश्चयः ॥ क्षेत्रजो वाप्यपसदीये ध्यूदास्तेषु चाप्युत ॥२६॥ आत्मवद्वै प्रपुंजीरन् संस्कारान् ब्राह्मणादयः ॥ धर्मशास्त्रेषु वर्णानां निश्चयं यथं प्रदृश्यते ॥२७॥ एतन्ने सर्वमार्याते किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥२८॥ इति श्रीमहाभा० अनुशा० आनुशा० स० दानधर्मविवाहधर्मपुत्रप्रतिनिधिकथनेन एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥४९॥ युधिष्ठिर उवाच दर्शने कीदृशः स्नेहः संवासे च पितामह ॥ महाभाग्यं गवां चैव तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥१॥

मिव दूर्णं प्रतिपद्यते अतः स्वामी तस्यात्मवत्संस्कारं करोति ॥२३॥ ननु अन्यवर्णत्वं शोकायां कथमेतत्स्यादित्याशंक्याह तदिति अन्यवर्णत्वं निश्चयेतद्गोत्रवर्णजेषु गोत्रादियोग्यं गवतस्य संस्कारं स्वामी कुर्यात् अनिश्चये वृथेन संस्कृतस्तेषु वर्णो गोत्रं च संस्कारसामर्थ्याद्भवतीत्यर्थः अन्यगोत्रोपन्यवर्णोपि संस्कर्तुं रेव वर्णो गोत्रे भजत इति भावः ॥२४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ इति अनुशासनपर्वणि निल के ठीये भारतभावे दीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥४९॥ ॥४९॥ एवं यज्ञो गानां स्त्रीधनं विगात्मनो ब्रह्मिमुक्त्वा यज्ञे दक्षिणां त्वेनोपस्थिता नां गवां माहात्म्यं सृच्छति दर्शने इति परपीडा दर्शने परेः सह संवासे च कीदृशः स्नेह आनुशास्त्रे च कर्तव्यं गवां माहात्म्यं ब्रूहीति प्रश्न इत्ये ॥१॥